

28.08.2023 PONEDELJEK Avguštín, škof	KAPELA ob 19h	+ KLEMENTINA VRAN, Tomaj 97
29.08.2023 TOREK Muč. Janeza Krstnika	KAPELA ob 19h	+ FRANC NUSDORFER, Tomaj 7
30.08.2023 SREDA Feliks, mučenec	KAPELA ob 19h	++ CVETKA, MIRKO ABRAM in MILIVOJ, BERTA ŽERJAL, Tomaj 75b
31.08.2023 ČETRTEK Rajmund Nonat, redovnik	KAPELA ob 19h	+ MILENA NABERGOJ in EGON GULIČ, pn. Križ 145 (po maši češčenje)
01.09.2023 PETEK Egidij, opat	KAPELA ob 19h	+ ALBIN KURET, Tomaj 94
02.09.2023 SOBOTA Marijin spomin	AVBER ob 19h	++LIZA, ALEŠ in ZORAN HRIBAR, Avber 24
03.09.2023 22 NEDELJA MED LETOM Gregor Veliki, papež	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ KRIŽMAN in VEČKO, Kazlje 4h ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

V tednu po 11.septembru pričenjamo z veroukom. Predvidoma bodo srečanja v četrtek in petek. Urnik bo usklajen na srečanjih za starše - **bistvenih sprememb pa ne bo**. Srečanja za starše:

Ponedeljek: 11.9. ob 19.30: 1., 2., 4. in 5.razred

Torek: 12.9. ob 19.30: 6. razred

Sreda: 13.9. ob 18h za 3. razred (prvoobhajanci) v letu 2024, ob 19h za birmance (2024) 8. in 9.razred

Razpored veroučnih srečanj:

ČETRTEK: 15h: 3 razred

(Gabrijel) 16h: 4 razred

17h: 6 razred (+5r.)

18h: 8. in 9. razred

TOREK: 16h: 1. in 2. razred (ga. Marjeta)

Ga. Andreja Daolio je odpovedala sodelovanje. Hvaležni smo ji za vrsto let poučevanja v Tomaju. Molitveno romanje na sv. Goro 9.9. - avtobus Tomaj ob 7.05, cena prevoza 15€. Prijavite se meni do 6.9. Plačilo na avtobusu?

ŽUPNIJA TOMAJ

21 NEDELJA MED LETOM

Štev.35/LETO XI.

27. AVGUST 2023

Jezus obljubi Petru ključke kraljestva

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 16,13-20)

Ko je tisti čas Jezus prišel v pokrajino Cezarêje Filípove, je spraševal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?« Rekli so: »Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremíja ali eden izmed prerokov.« Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Simon Peter je odgovóril; rekel mu je: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« Jezus pa mu je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: Ti si Peter, Skala, in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in peklena vrata je ne bodo premagala. Dal ti bom ključke nebeškega kraljestva; kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.« Tedaj je učencem naróčil, naj nikomur ne povedo, da je on Kristus.

Duhovna spodbuda

Dal ti bom ključe nebeškega kraljestva.

Bogoslužna berila tega tedna nas vabijo k razmišljanju predvsem o mestu, ki ga Jezus zaseda v našem življenju.

Po vprašanju, skoraj kot na volilni anketi: "Ljudje, kdo pravi, da je Sin človekov?" in odgovori, ki se nanašajo na preteklost – Janez Krstnik, ali kdo izmed prerokov, ali Elija, človek, ki hoče ljudi z nasiljem pripeljati k Bogu – Jezus postavi bistveno vprašanje za svoje učence in posledično tudi za nas: »Vi pa, ki pravite, da sem?" Petrov odgovor »Ti si Kristus, sin živega Boga« vzbudi Jezusovo odobravanje, saj želi Peter s svojim odgovorom poudariti, da Jezus ni eden od prerokov preteklosti, ampak je božja sedanost, razkritje njegovega projekta za našo današnjo zgodovino.

In prav v tem »živenju« je lepota Petrovega odgovora: oznanja, da Jezus ni Mesija, ki je prišel, da bi ponovno predlagal stare sheme, ampak je dinamičen, odprt Mesija, poln novega: edini, ki lahko resnično naredi vse novo.

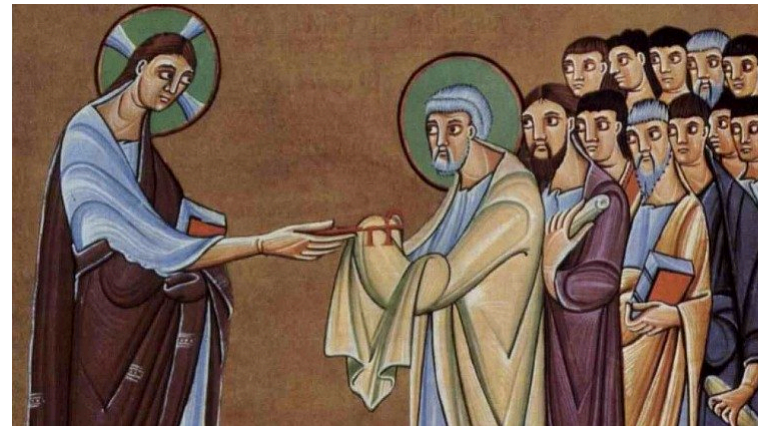
Na vprašanje "Kdo je Jezus?" morda tudi nam ne manjka odgovorov: Jezus je Božja modrost, odrešenje sveta, je prerok novega sveta, je človek solidarnosti, obsodbe sebičnosti, ki poraja krivico in povzroča človeku trpljenje.

Vendar ti odgovori niso dovolj. Formule vere niso dovolj, potrebna je izpoved ljubezni. Jezus Petra ni hvalil zato, ker je našel prave besede za opredelitev svoje identitete, ampak zato, ker je po besedah apostola čutil vibriranje ljubezni, popolnega zaupanja, čustva osebe, ki se mu je popolnoma zaupala in v njem prepoznala globok navdih svojega življenja.

Gospodove hvale torej ni vredna čista pravovernost (torej teološka pravilnost), temveč ljubezen, ki je temeljni vidik vere in se izraža v osebnem odnosu, ki ga gradimo z Bogom. Z udeležbo na mašah lahko živimo vse življenje držimo v roki rožni venec, ne da bi se kdaj pustili pretresti, ganiti, vprašati, kajti eno je reči, da smo verniki, **drugo pa je verovati, se »zaljubiti« vanj in njegovo sporočilo.** Peter nas uči, da odnos z Gospodom spreminja naše življenje, ker je Bog Jezusa Kristusa življenje in nas odpira novim perspektivam. Lahko rečemo, da verjame, ko pustimo, da nas srečanje z njim preobrazijo, ko nam zgled njegovih potez, moč njegovih besed omogočijo, da presežemo naše udobje, svoje sebične načrte.

Vera je torej razveseljiva resničnost, ker je srečanje z osebo (Jezusovo osebo), katere skrivnost bo vedno večja od naših človeških upov. Vera ni nikoli dokončna, pomirjujoča zmaga, temveč nenehno in zahtevno iskanje, a hkrati veselo, ker daje smisel našim upanjem na bolj pravičen svet.

Posledica Petrovega odgovora je tudi izročitev ključev nebeškega kraljestva Petru. Ključji kraljestva so priklicani že v prvem berilu preroka Izaija, odlomek, ki se osredotoča na Božjo nežnost (»ogrnil ga bom s tvojo tuniko, opasal ga bom s tvojim pasom«) ter na njegovo dobroto in usmiljenje, ki nam dajo vpogled v prihodnjega kralja Mesijo skozi znake pravega božanskega kraljestva: »ključ Davidove hiše, prestol slave za hišo njegovega očeta.

On bo oče prebivalcem Jeruzalema in Judove hiše«. Navsezadnje je to tisto, kar je bilo in ostaja Kristusovo poslanstvo v svetu. Jezus je Petru in njegovim tovarišem zaupal velikansko odgovornost,

da naredijo nebeško kraljestvo dostopno na zemlji. Peter in drugi, nato pa vsi tisti, ki bodo sledili pričevanju apostolov (torej tudi mi danes), imajo nalogo, da čuvajo in odpirajo Božja vrata na zemlji ter poskrbijo, da nihče ne ostane zunaj in da nobena vrata ne ostanejo zapahnjena.

Bog je dostopen prav po prizadevanjih tistih, ki jim je Jezus zaupal svoje sporočilo.

Ključji niso moč, so pa odgovornost, določena naloga, ki je ne bi smeli jemati zlahka! Skozi stoletja je bilo veliko ljudi pogosto izključenih iz skupnosti, ker tisti notri niso odprli vrat in jih je bolj zanimalo zapiranje: sodbe, predsodki, obsodbe, anateme, zavist ... so pogosto naredile nebeško kraljestvo kot nekaj samo za izbrane - elito. Imeti ključje torej pomeni zagotoviti, da vrata niso nikoli zapahnjena, da so zastražena to ja, a ne nedostopna.

Poslušanje, ljubezen in odpuščanje so način, da vrata krščanske skupnosti nikoli ne ostanejo zaprta, tako za tiste, ki so znotraj, kot za tiste, ki so zunaj.

Za družinski razmislek:

- Kdo je Jezus za nas? Za najin par? Za našo družino? Kako iskreno lahko drug drugemu povemo, kakšno resnično mesto zaseda Jezus v našem življenju? Kako drug drugemu pomagamo napredovati na naši poti vere?

- Mladi odraslim pogosto (z razlogom) očitajo nedoslednosti in površnosti na verskem področju in se zaradi tega pogosto zatekajo v brezbržnost in agnosticizem. Kako poskušamo spremljati naše otroke v pristnem iskanju vrednot, ki jim lahko pomagajo odkriti globino in lepoto Božje besede? In kako narediti to »Božjo besedo« verodostojno?

- Kaj naredimo, da so vrata naših skupnosti res odprta za ljudi, njihove težave, njihove sanje, njihove zahteve po gostoljubju? Ali pa so naši odnosi v ljudne marginalizacije, vnaprejšnjega zaprtja, odtujenosti?